

ОПЛАДАИСКА НРУГА

БРОЈ 162

TITO:

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

KOLO

Pjesma i Kozaračko kolo su simboli akcije. Svakog dana, samo što se vrati sa trase, brigadiri u Naselju Doboj odlože alatke i uhvate se u kolo da pjesmom i igrom

začine radni uspjeh. To je najljepša potvrda učinka na trasi i spremnosti brigadira da pokažu svoju mladost.

(Snimio: Vojo SEKULIĆ)

ДЕSETINA SPECIJALNE U TREĆOJ SMJENI

Ponoćni graditelji svog kolosijeka

Takav je raspored, danju miniranje, noću čišćenje radilišta i bušenje ležišta za eksploziv ♦ Brigadiri Specijalne rade gotovo na samoj ivici stijene, na visini oko 30 metara

ZAVIDOVICI, 10. SEPTEMBRA — Dva sata ujutro. Prije nekoliko trenutaka u Omladinsko naselje stigla je Specijalna brigada — treće smjene. Njih desetorica radili su minule noći na tunelu Bradići u blizini Maglaja.

Kao i kraj, početak je vezan za Naselje. Tako je bilo i u subotu u 19 sati. Dok su ostali brigadiri žurili na večeru, a poslije toga na zabavu, desetroica momaka iz brigada »Trinaesta proleterska Rade Končar«, »Gorenski odred« i »Servo Mihalj« sa kacigama i kabanicama ušli su u kombi. Krenuše iz Naselja s pjesmom: »Oj naselje, pazi, pazi, specijalna sad odlazi«. U društvu sa »specijalcima« je i autor ovih redova i kolega sa Radio-Maglaja Faruk Zupčević. Kombi jedva vozi, ali nakon sat vožnje dođosmo i do radilišta.

Niz konopce

Ne vidi se prst pred okom. Brigadire dočekala predstavnici »Primorja« iz Ajdovščine, izvođača ra-

dova na tunelu, Stane Trebižan, rukovodilac trase i Miljenko Đekić, mašinista. Posao bi brzo podijeljen. Krampove i lopate prihvatiše: MILAN ŠIBJANČ, i MARKO JEREB iz Kranja, ZORAN RADOVANOVIĆ, vojnik iz Zagreba, atletičar reprezentativac. Do njih su BRANKO JOVIČEVIĆ, takođe vojnik iz Zagreba, te BRANKO PESEK iz Kranja, vođa grupe, NOVICA ANDELOV, BOŠKO VOJVODIĆ, ŽELIMIR ŠARAN i SLAVKO VESIĆ, svi iz Zrenjanina. Za kompresorom radi i stijene lomi STOJAN JOKIĆ iz Bosanske Gradiške, zaposten u Kranju.

Na vrhu litice dva reflektora osvjetljavaju radiće široko pedesetak metara. Niz njih se spuštaju dva konopca i kablovi za bušilice. Niz te konopce jedan po jedan silaze brigadiri do mesta gdje će raditi. Pažljivo. Nije ugodno ni pogledati, a kamoli se sruštati. Visina je tridesetak metara. I to sruštanje brzo se završi. Zadatak je očistiti zemlju i kamen i pripremiti teren za miniranje. Počelo se raditi u 20 sati.

Znoj kipti, nestaju zemlja i kamen. Traži se voda. Doneće im je Rasim Hasić iz Bradića. Pošao je na igralku, ali osta na radilištu. On je gradio drugi kolosijek u maju. Želi da pomogne ovim momcima.

Bez pauze

Prođe i prvi sat. Pauze nema. Vrijeme odmije kao i vozovi prema Sarajevu i Doboru. Oni svojim piskom lokomotive pozdravljaju graditelje drugog kolosijeka. Približava se i ponoć. Završeno je čišćenje terena. Počeo je i novi dan. Sada dvije bušilice buše rupe za mine. Sutra je miniranje, a naveče ponovo isti posao. Ponovo istih deset iz Specijalne naći će se na tunelu Bradići da bi očistili teren i pripremili ga za miniranje.

U jedan sat poslije pola noći rad je završila treća smjena.

I ponovo istim putem od Bradića do Zavidovića. Počinje pjesma. Ovog puta malo tiša: »Oj naselje, pazi, pazi...«

U dva sata ujutro stižemo u Naselje. Tišina. Samo požarni šetaju između baraka.

I. KALKAN

KONSTITUISANA SKUPŠTINA SMJENE NA AKCIJI

Opravdati povjerenje

Predsjednik je Perko Zvone iz ORB »Bratska mjesa«, a zamjenik predsjednika Snježana Džalat, brigadirka iz Livna

ZAVIDOVICI, 10. SEPTEMBRA — Brigadiri zavidovičkog naselja danas su bili domaćini svojim vršnjacima, brigadirima iz ostala tri naselja šeste smjene ORA Šamac — Sarajevo 78. Oni su ugostili delegate Skupštine šeste smjene.

U Zavidovićima je zasjedalo najviše samoupravno tijelo šeste smjene ove akcije. Za predsjednika Skupštine jednoglasno je izabran Perko Zvone iz Zagorja na Savi, član brigade »Bratska mjesa« iz Hrvatske. Zvone je rođen 1951. godine a po zanimanju je auto-lakirer. Član je Predsjedništva OKSSO Trbovlje. Do sada je šest puta učestvovao u saveznim radnim akcijama, a pet puta bio udarnik. Perko Zvone je inače delegat Naselja iz Žepča.

Za zamjenika predsjednika izabrana je Snježana Džalat, brigadirka iz Livna i delegat dobojskog naselja. Rodena 1950. godine a na Akciji »Šamac-Sarajevo« bila je i u prvoj smjeni kada je na prijedlog aktivista SK brigade primljena i u SKJ.

Delegati Skupštine šeste smjene usvojili su program društvenih aktivnosti, program radnih aktivnosti, kućni red i jelovnik. Na sastanku su informisani i o Statutu Akcije, pravilima o njenom organizovanju, programu mjestra društvene samoupravštite i pravilniku o zaštiti na radu.

Na sastanku je izabrano i Predsjedništvo Skupštine smjene od 17 članova.

Nakon izbora novoizabrani predsjednik nam je rekao:

— Izuzetna mi je čast što sam među oko tri hiljade brigadira izabran za predsjednika. Trudiću se da opravdam ukazano mi povjerenje. Znam da nimalo nije lako biti predsjednik jednog ovakvog samoupravnog tijela na Akciji, ali ako se svi angažujemo, neće biti problema.

L.K.

Без застоја

СА БРИГАДИРIMA У ТРЕЋОЈ СМЈЕНИ

И по ноћи падају рекорди

Рефлектори су, баш као на фудбалским утакмицама освјетљавали простор на којем су радили бригадири

ЖЕПЧЕ, 10. СЕПТЕМБРА — «Иде, наступа, не боји се рада, »Хероји Романије«, соколачка бригада, одјекује у овој ноћи, прохладно и влажној, на мосту Ораховица надомак Жепче. Хучи Босна, љути се јер кротка мора бити.

— Ко ће у добровољце?

— Ја, ја, ја... и 12 делија у 19 сати кренуло да копа бунар за темеље моста. Над главом стегла мора, под ногама вода. Рефлектори баш као на фудбалским утакмицама освјетљавају скучени простор. Бригадири у пет метара дубоком бунару воде гомиле земље и камена. Друг до друга Слободан Виљић, Драган Шупка, Ново Боровчанин,

Мухић Хајрага и Ђуришић Жељко бригадири ОРБ «Акиф Шеремет» из Кладња такмиче се ко ће више кубика извести и уградити. Зна се да ће обојица својој бригади за-

дити вриједан учинак, а зато су и дошли на Акцију. Кад се врате у Омладинско насеље Добој знаће се и резултати, а биће и весеља око љетне позорнице.

Предраг Живковић, Војин Орашанин, Сеад Хусић, Александар Ристић, Зоран Ђорђевић, Стево Боровчанин, Мијат Шука, Миломир Јанковић и Урош Илић.

— Момци, тешко је?

— Није! Само да је мање хладно и да се она Босна коначно смири. Пумпе испразне воду, а она опет навали са свих страна. Били смо и јутрос у првој смјени, али можемо ми и ноћас.

— Како с нормом?

— Јуче је наш учинак био 372 од сто — ноћас мора више.

— Зар се и овдје норме пребацују — по ноћи и у води?

— И овдје...

— У Соколац са ударничким значкама?

— Без тога се не враћамо.

— У Насељу?

— Одлично! Само да има дјевојака више...

— До колико сте овдје?

— До три сата, па мало спавања и онда опет на трасу.

— Порука друговима у Сокоцу?

— Придружите нам се додатне, на некој новој траси.

— Гора Романија, у пјесми је свијета, колијевка наша поносних хероја, у њедра си своја прихватила Тита и много хероја из редова СКОЈ-а, одјекује у овој ноћи.

Н. ЖУЈО

»Викендаши« ударнички

ДОБОЈ, 10. СЕПТЕМБРА — Све омладинске радне бригаде у Насељу Добој радиле су јуче за заједнички учинак. Испуњавајући све преузете задатке на радилицу, оствариле су 3.771,57 норма часова уз 1930,75 ефективних часова. Учинак — 195,34 одсто. Заједно са бригадирама на траси су били и »викендаши« из Мјесне заједнице Баре.

Викендаши су и данас били на сцени. Са 25 добровољаца из свих бригада на тунелу Орлине радила је викенд-бригада из добојске мјесне заједнице Усора.

Б. Т.

Возови диктирају темпо

НЕМИЛА, 10. СЕПТЕМБРА — Битка са новим тонама земље, праговима и туцаником бије се и добија и недељом. Данас као и прије седам дана када су бригадири шесте смјене тек стигли у Насеље, радило се на траси. Једна бригада измијештала је контактну мрежу на Станици Немила, а друге су истоварале вагоне са туцаником, док је Ударна радила у тунелу Бистричак. Вагоне диктирају темпо, кажу у Штабу Насеља у Немилој. Туцаник мора бити у што краћем року истоварен. До сада смо успјешно добијали битку са временом и када нам није било наклоњено, нема разлога да тако и не наставимо.

Иначе, на дионици трасе другог колосијека од Бегова Хана до Јелине успостављена је добра сарадња са мјештанима околних насеља и извођачима радова. Сада кад радови улазе у финиш бригадири су све циљевији. Извођачи све чешће траже помоћ бригадира који радо прискочују послује завршетка својих радова на траси.

М. Б.

Радна недеља

ЗАВИДОВИЋИ, 10. СЕПТЕМБРА

— И недеља у завидовићком насељу није нерадни дан. Посла има на претек и треба га на вријеме завршити. Недељом раде и бригадири и грађевинске радне организације — извођачи радова на другом колосијеку од Добоја до Зенице.

Данас су бригадисти завидовићког насеља, њих 370, радили у три смјене. Та огромна бригада, састављена од добровољаца из свих осам бригада, радила је по групама и у смјенама. Док су једни истоварали туцаник у близини Маглаја, други су копали канале, а трећи испомагали на машинама за мијешање бетона. У другој и трећој смјени радило се је рапчишћавању и припремању терена за минирање на тунелу Брадићи.

Бригадистима у завидовићком насељу помагали су и гости. У овом насељу стигла је и викенд-бригада из Џазина и одмах се прихватила послу. Гости су истоварали туцаник у близини Маглаја и уређивали насеље.

И. К.

БЕЗ ЗАТИШЈА

Велики г кораком до циља

ЖЕПЧЕ, 10. СЕПТЕМБРА — и данас нерадног дана, бригадири Насеља Жепче тражили су да раде. Шест бригада из Сарајева, Коњица, Новог Сада, Осијека, Сокоца и Чачка зором су кренули на трасу. Остали ће у другу и трећу смјену.

— Момци и дјевојке, и данас ћемо ударнички — говори командант коњичке Бригаде »Максим Кујунџић« својим бригадирама — јуриша ћемо на рекорд. Данас се треба показати.

Лопате и крампови у рукама, елан у срцима. Код сваког бригадира, код сваке бригаде.

Траса не мирује.

Баш као и јуче када је забиљежен до сада највећи број од 7.377 норма-сати и са просечним учинком од 207 одсто. »Коњух« 298, »Пет младих« 285, »Ратиб Циндо« и »Шести славонски корпус« 263 одсто оствареног учинка... Бригадири из Живинице имали су и највећи број норма-сати — чак 1.344.

Н. Ж.

Жеља

ДОБОЈ, 10. СЕПТЕМБРА — Радови се приводе крају, али послу има довољно још за двије смјене. Зна се већ ко ће радити у октобру и новембру. Међутим, свакодневно Штабу Акције стижу нове молбе.

Јуче је стигло писмо од ОК ССО БиХ Ново Сарајево. Од Штаба се тражи да помогу учесници у акцији ОРБ »Мијо Керошевић-Гуја«. Ова бригада, коју сачињава омладински Центар за образовање кадрова унутрашњих послова до сада је учествовала на више акција, радом стичући бројна признања.

OSVRT

Nekompletne brigade

Povod za ovaj osvrt bila nam je posljednja sjednica Štaba ORA »Šamac-Sarajevo 78«. Kada su predloženi rezultati koje su brigadisti pete smjene postigli, svi su bili zadovoljni. Međutim, u poslu ima i grešaka, propusta. Izrečeno su i ovog puta. Da odmah kažemo zbog čega su članovi Štaba bili nezadovoljni.

Neke brigade na akciju su došle nekompletne. Kod drugih je bilo, kako se to brigadirski kaže, veliko osipanje. U vezi sa pomenutim slučajevima pravila o organizovanju ORA »Šamac-Sarajevo 78« i pravila o organizovanju saveznih omladinskih radnih akcija u Jugoslaviji, su sasvim jasna. Postavilo se pitanje, da li u konkretnim slučajevima treba potpuno primjenjivati pravila u kojim se kaže da one brigade koje je u toku smjene napustilo šest odsto brigadista neopravdano, treba da odu kući bez brigadnih i pojedinačnih priznanja. Samo, dakle, sa učesničkim knjižicama.

U tu situaciju tokom pete smjene došle su tri brigade: »Bratstvo-jedinstvo« Srebrenica — Bratunac, »Muharem Šemsedini« iz Uroševca u Naselju Zavidovići i »Boro i Ramiz« iz Peći u Naselju Žepče.

Brigade su zarađile sva brigadna priznanja, udarništva udarnog dana, udarništva u prvoj i drugoj dekadi, kao i povelje o društvenim aktivnostima.

Poslije višečasovne rasprave, imajući u vidu rezultate koje su postigle brigade (neke su ostvarile više od 10 hiljada norma sati) članovi Štaba su odlučili da budu elastični u primjeni pravila. Predložili su Predsjedništvu i Skupštini smjene da se brigadama dodijele priznanja koja su svojim radom zaslужile. Sasvim je sigurno da pravila ne treba kršiti. Međutim, čini nam se da su članovi Štaba ispravno postupili, što su potvrdili i delegati Skupštine smjene.

Kome sada ovdje zamjeriti? Brigadistima koji su ostali na Akciji i sačuvali čast brigadama, ne treba zamjeriti. Njih treba pohvaliti, kako je to uradila i Skupština smjene Akcije. Organizatoru treba zamjeriti što nije valjano pripremio brigadu. Brigadiri su sami presudivali onima koji su kršili pravila, pa su ih brigadni kolektivi poslje poduzimanja vaspitnih mjeđa, morali ispraćati kućama ili su oni samovoljno napuštali Akciju. Takve i ne treba slati na Akciju.

P. DRLJAČA

ZAMAH KULTURNO-ZABAVNE AKTIVNOSTI U OMLADINSKOM NASELJU NEMILA

Svaki dan priredba

Za osam dana koliko je proteklo od dolaska svih brigada šeste smjene održano osam brigadirskih večeri

NEMILA, 10. SEPTEMBRA — Kada brigadiri završe posao na trasi i ostave krampove, lopate, vile i japane, za trenutak zaborave rekorde, tucanik, mostove i tunele. Počinje novi život. Na programu su predavanja, seminari, kursevi, kulturno-zabavni programi i sportska nadmetanja. U Naselju Nemila smjenjuju se dobro osmišljene kulturno-zabavne večeri. Za osam dana održano je osam priredbi. Do sada je održano pet zajedničkih večeri, a tri su izvele brigade: »Milan Ilić Čiča« iz Arandelovca, »Rade Končar« iz Zagreba i »Kuzma Josifovski Pitu« iz Prilepa. Povodom dana oslobođenja Prilepa sinoć je ORB »Kuzma Josifovski Pitu« održala prigodnu kulturno-zabavnu priredbu za sve brigadire šeste smjene u Naselju Nemila i odigrala utakmicu u malom fudbalu sa ekipom Štaba. Pobijedili su brigadiri iz Prilepa poslije izvođenja penal rezultatom 5:3. Brigadiri iz ORB »Rade Končar« iz Zagreba prikazali su film o svojoj složenoj organizaciji udrženog rada koja ima locirane fabrike u SR Hrvatskoj, AP Vojvodini i SR Makedoniji. U zajedničkim večerima učestvovao je veliki broj učesnika šeste smjene iz svih pet omladinskih radnih brigada. Najveće interesovanje privukli su izvođači pjesama i kola, a takmičenje je održano i u recitovanju, skečevima i aforizmima. Brigadiri iz Naselja Nemila pozvani su da zajednički sa stanovnicima Mjesne zajednice Banlozi kod Zenice izvedu zajednički kulturno-zabavni program. Ova priredba zakazana je za 17. septembar, a četiri dana ranije brigadiri iz Nemile biće gosti omladine iz Maglaja koja je u prvoj smjeni u ovom naselju radila u sastavu ORB »Mladi radnik«. Inače sve brigade u ovom naselju izdale su prve biltene i zidne novine.

M. ĐULAN

Osječko veče

ŽEPČE, 10. SEPTEMBRA — Brigadiri i brigadirke ORB »Šesti slavonski korpus« iz Osijeka održali su sinoć brigadno veče. Posjetiocu su sa pažnjom slušali poetske numere, pri družilici se gromkoj pjesmi i uživali u uspješnim skečevima osječkih brigadista.

N. Ž.

Sora

DOBOJ, 10. SEPTEMBRA — Brigadir ORB »Akif Šeremet« iz Kladinja Nijaz Čamđić dobio je prije nekoliko dana kćerku. Na maloj svečanosti organizованoj u brigadi odlučeno je da se djevojčica zove — Sora. Sretni otac dobio je dva dana odmora, a mala Sora dar od brigade — zlatni lanac sa posvetom.

Startovali fudbaleri

ŽEPČE, 10. SEPTEMBRA — Danas su na sportskim terenima počele i zvanične utakmice. Prvi su startovali fudbaleri. U prvom susretu niška Brigada »Veljko Vlahović« porazila je tim ORB »Ragib Džindo« iz Rogatice sa 3:1, dok je ekipa »Konjuna« Živinice pobijedila tim »Bratska mjesta« Hrastnik sa 2:0.

N. Ž.

KARATE KURS U NASELJU DOBOJ

Ispit za žuti pojas

DOBOJ, 10. SEPTEMBRA — Kada dodo sa trase pomalo umorni, čini se da se brigadiri najbolje odmore na sportskim terenima. Teško je naći slobodno mjesto na poligonu. Bave se brigadiri raznim sportovima, ali posebnu pažnju privlači karate. Za one koji žele da ovladaju prvim slovima abecede karatea na akciji je u toku kurs za mlađe polaznike.

Ovo je već četvrta smjena u kojoj brigadiri pohađaju kurs. Posjetili smo jedan od prvih časova. Brigadiri vježbaju na travnatom terenu velikog fudbalskog igrališta koje se nalazi nadomak naselja ORB Dobojski. Njih tridesetak prati sa pažnjom pokrete instruktora Ivana Ivandića, nosioca crnog pojasa.

Neprekidno brigadiri pokušavaju da pravilno načine određeni blok, kontraudarac. Ponavlja se to sve dok se ne savlada. Upornost je izuzetno velika. Instruktor prilazi brigadiri-

ma, ispravlja njihove greške, ponavlja poteze.

Svakodnevno se vježba. Kurs se sastoji od osam časova, a nakon toga slijedi ispit za žuti pojas. On je veliki stimulans za brigadire koji se ka snije, po završetku akcije, uključuju u rad karate-klubova u svojim mjestima. Tako se povećava članstvo...

Instruktor Ivan Ivandić kaže: Dobio sam veći broj pisama u kojima mi se javljaju drugovi koji su počali kurs na Akciji. Pišu mi da aktivno rade u klubovima u svojim mestima i da marljivo treniraju. Tako je, recimo, jedan brigadir iz Višegrada, nastavio rad iako u njegovom mjestu nema kluba. Molio me je da mu pošaljem literaturu i ja sam to sa zadovoljstvom učinio.

Brigadirima su preostala još četiri časa do polaganja za žuti pojas. Svakog od njih se trudi da nauči što više kako bi što spremniji izšao na ispit.

S. NJAGUL

KOŠARKA

Pobjeda Kladanjaca

DOBOJ, 10. SEPTEMBRA — Brojnim sportskim susretima brigadiri u Naselju Dobojski ispunili su dan slobodnih aktivnosti. Najviše pažnje privukao je dvobojni košarkaša brigade »Akif Šeremet« iz Kladinja i selekcija Naselja.

Igrajući brzo, efektno i efikasno, Kladanjci su zabilježili ubjedljivu pobjedu — 69:36 (38:19). Majstorskim potezima oduševljavali su Fahrudin Gogić i Hajrudin Muhić.

ŠETNJA NASELJEM U ZAVIDOVICIMA

Tamo gdje spavaju brigadiri

Iz dana u dan evo već šesti mjesec u ovom naselju je živo i veselo, tišina je samo od povečerja do ustajanja u četiri sata ujutro

Već šest mjeseci u blizini Zavidovića posloji i živi jedno posebno i neobično naselje. Kraj ovog gradića na obalama Bosne žive i rade brigadiri iz svih krajeva Jugoslavije. Oni u ovaj kraj naše republike stižu da rade i prugu grade. O tom njihovom poslu, požrtvovanju i nesebičnom zalaganju, piše se svakodnevno u »Omladinskoj pruzi«. Za ovaj broj odlučili smo da napišemo kako izgleda Naselje. Prije nego što u ime vas, dragi čitaoci, prošetamo Naseljem, samo da kažemo da u njemu svakog mjeseca živi oko 800 brigadira. Kada ode jedna i dođe druga smjena, tada počinje uređenje Naselja, kruga i baraka.

U Naselje se stiže iz Zavidovića izlokanim putem i to je jedino što odudara od mjesta u kojem se nalaze brigadiri i brigadirke. Na vratima u svako doba dana i noći dočekaće vas dežurni. Tek nakon provjeravanja može se (ne) ući. Prva zgrada sa desne strane nakon ulaska je štapska. I tu je uvijek kao u košnici. Iza ove zgrade, od pijeska načinjen je amblem ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Tu je i petokraka zvijezda sa tekstom »Bratstvo — jedinstvo« i »Tito — Partija«. Isto tako od pijeska je načinjen i drugi kolosijek ove pruge koju grade hiljade brigadira. Do ove zgrade je naseljski brigadirski klub u kojem se nalazi radio-stаница, pres-centar, pošta i klub sala sa televizorom. I taj dio prostora je ukrašen. Ispisani su nazivi brigada oko njihovih amblema.

Idući sdesna nalijevo prvi je paviljon ORB »Famos« iz Sarajeva. Zapravo njihovo je pola paviljona, jer se u drugom dijelu nalaze brigadiri iz Zrenjanina. I jedni i drugi su se potrudili da »njihov kraj« izgleda što ljepe. »Famosovci« su postavili i dva svijetleća panoa sa detaljima iz svojih hala. Tu je i postoji nazvano »jež« sa državnim, partijskim i brigadnim zastavama. Ono izrasta iz zvijezde petokrake. Na zgradi je svijetlećim slovima ispisano »Famos«. Zidovi paviljona su ukrašeni zidnim novinama. Među njima dominiraju one na kojima je u slici i riječi predstavljena posjeta predsjednika Tita. »Famosu«.

I Brigada »Servo Mihalj« je ukrasila svoj kutak. Iza paviljona je načinjen minijaturni banatski šor sa neizbježnim bunarom nazvanim »Bunar želja«. Za one koji se »napiju« vode iz tog bunara ima mesta i za odmor. Označeno je gdje ko treba da sjedne i ne može biti zabune. Lijevi dio klupe je rezervisan za brigadire. U blizini su i ostave za alat, kabanice i čizme. Na bi-

jelim zidovima nalaze se foto i zidne novine. Tu je i portret Brigade »Servo Mihalj«. Između Zrenjaninaca i brigadira Zagrebačke armijske oblasti je požarno mjesto sa uvijek budnim požarnim. On kontroliše ulazak i izlazak iz Naselja na ovom dijelu. Na ulazu u spa-vonice nalazi se na panou nacrtan ratni put Trinaeste proleterske brigade »Rade Končar«. Iznad njega je na crvenoj podlozi tekst: »Mi volimo Tita, Tito voli nas«. »Ne bismo gradili da ne znamo braniti«. Osim foto i zidnih novina postavljene su i fotografije sa biografijama ratnih komandanata ove proslavljene brigade.

I druga četiri paviljona u kojima se nalaze brigade slično su ukrašeni. Jedino se jedan od drugog razlikuju po obilježjima kraja iz kojeg su došli brigadiri. Ipak, jedna se razlikuje od svih. Ona pripada ženskom dijelu šeste smjene. One koji misle da je to najuredniji dio Naselja moraćemo razočarati. Obratno je, vjerovatno zbog toga što su brigadirke zauzete brojnim posjetama. Brigadiri tu često navrate da zamole za malu uslugu ili da nešto priupitaju. Izgleda da se ne sjete da se ponude i da nešto urade, zapravo uljepešaju ovaj dio Naselja. Vjerovatno i ne primjećuju to zaneseni ljeputom stanovnika barake. Moguće je da misle da je Naselje, a ne samo paviljon, dovoljno ukrašeno time što u njoj stanuju djevojke.

Šetnja naseljskim krugom završava se kod objekata u kojima se nalaze kupaonice, odnosno kuhinja sa trpezarijom. To je i posljednja zgrada u kojoj radnici »Mladostbiha« iz Sarajeva pripremaju tri puta po više od 800 obroka. Tu su i sportski tereni puni od jutra do povečerja.

Kao i svako naselje, ovo u Zavidovićima ima i svoj središnji dio — centar. U prvom dijelu je zvijezda petokraka iz koje izrastaju državiči zastava, a iz njih zastave. U produžetku je pozornica ukrašena Titovim portretom, zvijezdom petokrakom, na čijem je jednom kraku isписан tekst »Tito, Partija, omladina — akcija«. Ispred pozornice je mjesto za logorsku vatru. Ona gori svako veče, kao što gori plamen ljubavi u brigadirskim srcima prema otadžbini, prema radnim akcijama.

Iz dana u dan, evo već više od pet mjeseci, u ovom naselju je uvijek živo i veselo. Tišina je samo od povečerja do ustajanja u četiri sata ujutro. Tako je bilo na početku Akcije, tako će biti sve do kraja.

I. K.

BRIGADIRI — SPORTISTI

Rukomet s lopatom

Reprezentativni rukometar Mihajlo Bojović, umjesto lopte čvrsto se prihvatio lopate na izgradnji drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice

ZAVIDOVICI, 9. SEPTEMBRA — Simpatizeri rukometa dobro poznaju svoje ljubimce. Ako su oni reprezentativci onda su još poznatiji. Tačko je i sa Mihajlom Mihom Bojovićem, rukometarjem »Aerocelja« i reprezentacije Jugoslavije. Ovaj tih i skromni momak na ORA »Šamac-Sarajevo« i u Naselju Zavidovići došao je sa svojim vršnjacima — vojnicima u Brigadi »13. proleterska Rade Končar« iz Zagrebačke armijske oblasti.

Miha, čiji je otac iz SR Crne Gore, a majka iz Srbije, rođen je prije 24 godine u Krivoj Palanci. Rukomet je zaigrao u sedmom razredu osnovne škole u Celju i od tada ne prestaje njegovo druženje sa lopatom. Igrajući u celjskom klubu u srednjem redu Bojović je dospio i do državne reprezentacije. Plavu majicu sa jugoslovenskim grbom oblačio je šest puta.

Mihajlo Bojović zatim je krenuo u vojsku. Došao je u Zagreb, gdje je nakon obuke postao desetar.

— U početku je bilo pomalo neobično. Stariji drugovi vojnici pomačali su mi da što prije savladam prve korake, da se priviknem na novu sredinu. I od tada pa do danas kasarna mi je lijepa sredina u kojoj se divno osjećam. U vojski se susreću pravi drugovi. Najbolje se to vidjelo kada je došlo vrijeme za prekomandu, kada smo svi plakali kao mala djeca. Bilo nam se teško rastati — priča Bojović o prvim danima u vojski.

On je kao primjeran vojnik u vrlo jakoj konkurenciji imao čast da postane brigadir svoje armijske oblasti. Sa ponajboljim je došao u Zavidoviće. Kao ni u vojski ni na Akciji Miha nije živio od stare slave. Trudiće se da bude što bolji, da na vrijeme i kvalitetno završava svoje zadatke. O tome kaže:

— Znam da sam na Akciju došao i ja kao i ostali da dam svoj doprinos izgradnji drugog kolosijeka. Svi smo to od početka shvatili. I to je ono što me na Akciji posebno impresioniralo, niko ne želi da se izvlači. Radimo složno kao da smo godinama živjeli i radili zajedno.

Njegove riječi ilustruju i ruke ne samo njegove, već i ostalih brigadira. Već su popularni i prvi žuljevi, ali niko ne razmišlja o poštedi.

Miha Bojović, vojnik — brigadir jedva čeka da počnu i naseljska takmičenja u kojima će on pokazati koliko zna o rukometu, kao što je to učinio i na nedavno održanom Svearmijskom prvenstvu u Splitu, gdje je njegova ekipa osvojila drugo mjesto.

I. K.

TRACER U AKCIJI

Карикатура:
Недим
Шахинпашић